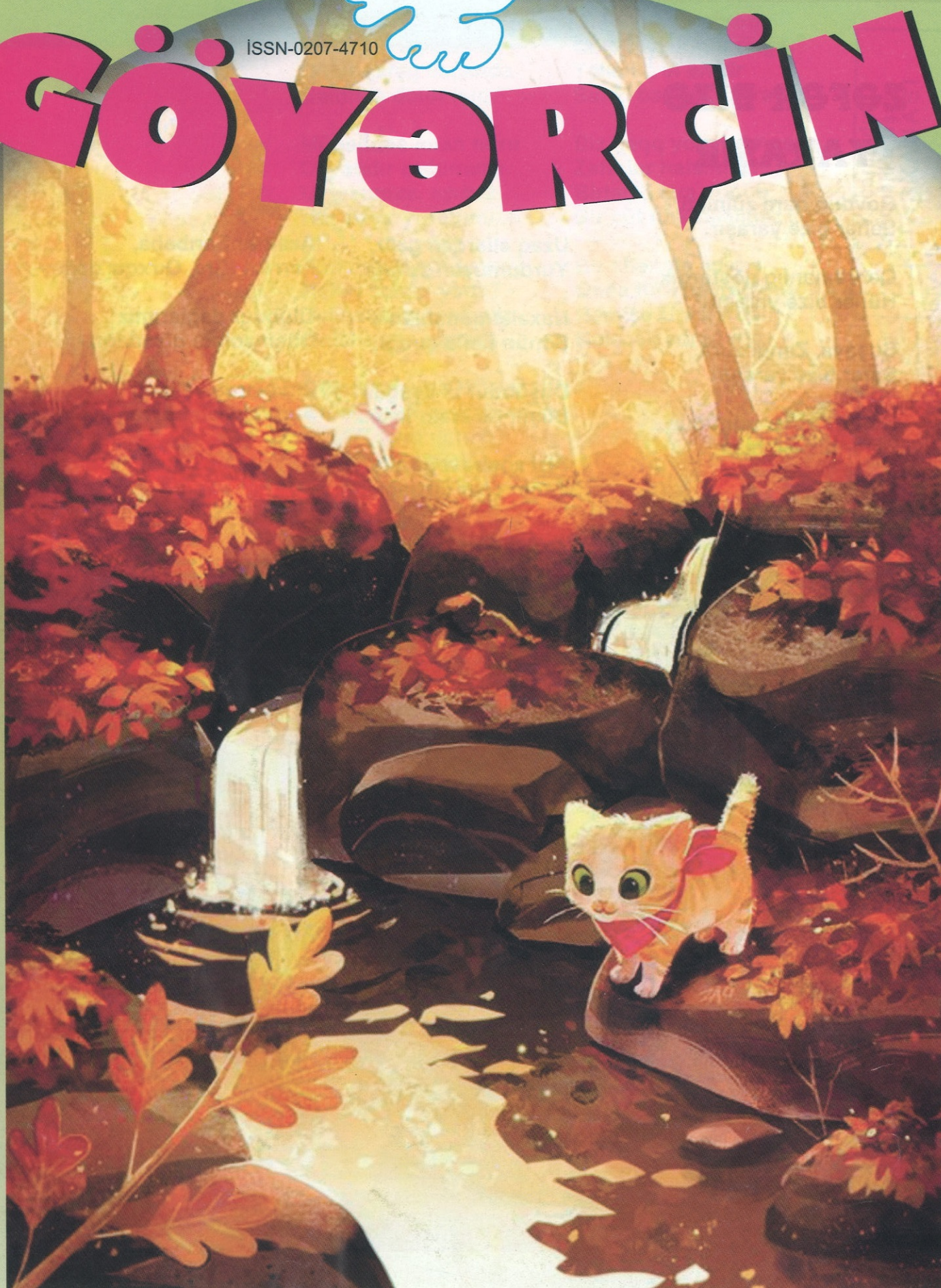

ISSN-0207-4710

GÖYƏRÇİN

ZARAFATCIL PEDRO

(İspan xalq nağılı)

Bir atanın iki oğlu var idi. Böyük sakit xasiyyətli idi, kiçik isə şən və zarafatçı. Onun adı Pedro idi və insanlar onu Zarafatçı Pedro adlandırırdılar.

Bir gün ata oğullarını çağırır dedi:

- Oğullarım, biriniz işləyib qazanmalı olacaqsınız. Çünki biz çox kasıbıq.

Beləliklə, ata böyük oğlunu mülkədarın yanına işləməyə göndərdi.

Torpaq sahibi və arvadı birlikdə bütün evi zəbt etmişdilər.

Elə ilk gün ev sahibləri oğlanı səhərdən gün batana qədər işləməyə məcbur etdilər. Əvəzində ona bir parça quru çörək verildi. Özləri isə qaxac edilmiş donuz eti, kolbasa və hər cür dadlı yeməklər yedilər.

Bu hadisə bir neçə dəfə təkrar olundu. Oğlan gördü ki, belə getməyə, acından öləcək. Ona görə də o, bir neçə gündən sonra atası evinə qayıtmağa məcbur oldu.

Atası oğlundan işlərinin necə getdiyini soruşdu. Oğlan başına gələnləri danışdı. Bunu eşidən Zarafatçı Pedro böyük qardaşına dedi:

-Günahların hamısı elə sən özündədir. Atam icazə versə, sən əvəzinə işləməyə mən gedərdim.

Ata razılaşdı:

-Yaxşı, Pedro, get.

Torpaq sahibləri elə onunla da böyük qardaşla davrandıqları kimi davrandılar. Birinci gün onu gecə səhərə kimi işlətdilər. Ona da səhər yeməyinə bir tikə çörək verdilər.

Torpaq sahibi böyük bir sandığın kilidini açdı və vetçina, kolbasa və digər yeməklər çıxardı. Pedro çörəyini yeyəndən sonra həmin sandığın üstündə oturdu. Torpaq sahibi ona qoşqu verdi və dedi ki, onu düzəltsin.

Pedro heç bir söz demədən işləməyə başladı. Nahar vaxtı çatanda ev sahibi onu çağırırdı:

-Bura gəl, Pedro, gəl nahar et - çörək ye.

Pedro cavab verdi:

-Xeyr, ustad, mən heç yerə getməyəcəyəm. Mən çörəyimi həmişə işlədiyim yerdə yeyirəm.

Ev sahibi çaşır qaldı. Nə edəcəyini bilmədi. Həmin gün onlar naharsız qaldılar.

Axşam torpaq sahibi yenidən Pedroya üz tutdu:

-Yaxşı, işlədiyən bəsdir. İndi mətbəxə gedə bilərsən. Orda sən üçün yemək hazırlanır.

-Xeyr, ustad, - deyər Pedro cavab verdi. - Mən həmişə işlədiyim yerdə yemək yeyirəm.

Ev sahibləri nə edəcəklərini bilmədilər: Pedro sandığın üstündən qalxmırdı ki, qalxmırdı. Axşam üstü aclıqdan əzab çəkən kişi oğlana dedi:

-Yaxşı, bala! İşləməyi dayandır, yatmaq vaxtıdır. O da sən çarpayın, get yat!

Pedro etiraz elədi:

-Yox, usta, - Mən işlədiyim yerdə yatmağa öyrəşmişəm.

Ev sahibləri ac yatmağa məcbur oldular. Amma aclıq onlara güc gəlirdi. Yeməkləri necə çıxarmaq barədə fikirləşirdilər, lakin Pedronun bundan xəbər tutmasını istəmirdilər.

Pedro bütün gecə sandığın üstündə yatdı. Səhər çağı ev sahibləri ayağa qalxdılar. Arvadı kişiye çardaqdakı qazanda bir az noxud olduğunu xatırlatdı. Onlar gizlicə noxudu getirib qaynatdılar ki, yesinlər. Pedro isə onlardan xəbərsiz qazanın içinə bir ovuc kül tökdü. Elə buna görə də ev sahibləri yeməyi zibil qutusuna tökməyə məcbur oldular.

"Oh, mən o qədər acam ki, indi bir dilim çörək-dən belə imtina etməzdim" dedi torpaq sahibi!

Səhər açılanda sahibkar Pedronu səslədi:

-Pedro, qalx ayağa. Səhər açılıb, işə getmək, mal-qaranı otağa aparmaq vaxtıdır.

Pedro əsnəyə-əsnəyə dedi:

- Hansı səhər? Mən hələ heç günorta, axşam yeməyimi yeməmişəm. Deməli, səhər açılmayıb. Mən istədiyim qədər yata bilərəm.

Pedro bu sözləri deyib uzandı yerdə xoruldadı. Acgöz torpaq sahibi arvadına, arvad ona baxdı, ikisi də ah çəkdi.

Torpaq sahibi dedi:

-Bu avara acqarına yatmağa öyrəşib. Bəs biz neyləyək?

Çarəsiz qalan torpaq sahibi qışqırdı:

- Pedro! Qalx, Pedro! Gəl yemək yeyək və işə başlayaq!

- Bəs axşam? Bəs nahar? Pedro soruşdu.

Sahibkar hirsli-hirsli dedi:

- Axşam yeməyi də, günorta yeməyi də, səhər yeməyi sən üstündə uzandığın sandığın içindədi. Qalx ayağa, bizi acından öldürdün ki...

Pedro sandığın üstündən qalxdı və bic-bic gülərək dedi:

-Hə, bu başqa məsələ. Çoxdan belə olmalı idi...

Tərcümə edən:
R.Y.Əliyev

